



DISSABTE, DIA 29 D'OCTUBRE

RECITAL

HAROLD BAUER

PIANISTA

J. S. BACH . . . . .	Suite en <i>la menor</i>
RAMEAU . . . . .	Rondeau et Musette
SCARLATTI . . . . .	Sonata en <i>la major</i>
BRAHMS . . . . .	Variacions i fuga
SCHUMANN . . . . .	Fantasia, op. 17
RAVEL . . . . .	Ondina
CHOPIN . . . . .	Scherzo en <i>do menor</i>

DIVENDRES, DIA 4 DE NOVEMBRE

LES GRANS SONATES DE PIANO I VIOLONCEL  
BACH - BEETHOVEN - BRAHMS

HAROLD BAUER  
PAU CASALS

EXCLUSIVAMENT PER ALS SOCIS

ASSOCIACIÓ DE  
MÚSICA "DA CAMERA"  
DE BARCELONÀ

CURS QUINZÈ  
CONCERT PRIMER

ORQUESTRA PAU CASALS

Director  
Mestre PAU CASALS

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Dilluns, 17 d'octubre 1927  
a tres quarts de deu del vespre

EXCLUSIVAMENT PER  
ALS SOCIS



PROCESSÓ NOCTURNA. És una de les obres més característiques d'Henri Rabaud. Fou executada per primera vegada a Barcelona en ocasió dels Festivals de Música Francesa donats la primavera de 1917.

L'obra està inspirada en un poema de Nicolau Lenan: Faust és condemnat a vagar eternament, en la nit. Es troba sol en el bosc, apoiat en son cavall negre. Corren pel cel núvols baixos, no es mou ni una fulla. De sobte apareix una claror llunyana i comença a sentir-se un cant: És la processó nocturna de la vetlla de Sant Joan. Primer, vénen els infants; després, donzelles; després, vells de barba argentada. Van caminant, amb la llum de la fe als ulls, prop de Faust, qui els veu passar adolorit. Vénen i s'allunyen i el cant s'apaga amb la claror. Faust s'ha quedat sol novament; amaga el rostre en la crinera del seu cavall negre i plora les seves més amargues llàgrimes.

MARGARIDÓ. És per a nosaltres una satisfacció poguer donar les primícies al nostre públic d'aquesta obra, la més recent del mestre Joaquim Zamacois. Està escrita dintre de la forma "sardana", segons la fórmula clàssica de curts i llargs. Pensada de primer moment per als onze instruments de la cobla, desseguida va trobar-se el seu eminent autor en la necessitat d'una més vasta instrumentació que li permetés completar la visió, essencialment simfònica, que ell es proposava desenrotllar amb aquesta obra.



## PROGRAMA

I  
MOZART. . . . . Divertiment n.º 2, per a instruments de corda, flauta, oboè, fagot i quatre trompes

I Allegro  
II Adagio  
III Menuetto. Trio I (trompes). Trio II (flauta, oboè, fagot). Trio III (instruments de corda i de vent)  
IV Allegretto  
V Adagio. Allegro molto

SOLISTES  
RAMON BORRELL, trompa I      RAMON NOLLA, trompa IV  
JERONI MÈNDEZ, trompa II      ESTEVE GRATACÓS, flauta  
RAPEL LLEYDA, trompa III      CASSIÀ CARLES, oboè  
ANTONI GOXENS, fagot

II  
SCHUMANN. . . . . IV Simfonia, en re menor

I Lento. Allegro  
II Romança  
III Scherzo  
IV Lento. Allegro

III  
WAGNER . . . . . Lohengrin, preludi  
RABAUD . . . . . Processó nocturna  
ZAMACOIS . . . . . Margaridó, sardana orquestrada

(ESTRENA)

Concert CLVII de l'Orquestra Pau Casals

La decoració dels programes del curs 1927-28 és deguda a Manuel Lambert